

9 Δεκεμβρίου, 1989

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

COMMERCIAL UNION ASSURANCE (CYPRUS) LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 938/88)

5 Φορολογία — Δήμοι — Δικαίωμα επαγγελματικής άδειας — Ο Περί
Δήμων Νόμος 1985, Άρθρα 83 και 84 — Καθορισμός πληρωτέου ποσού
— Εφαρμοστέες αρχές — Αναφορά σε νομολογία — Η φορολογία δε
συναρτάται με το ύψος κερδών της επιχείρησης ούτε και παρέχεται ευχέ-
10 ρεια προσδιορισμού τους — Η φορολογία προσδιορίζεται με βάση πλα-
τιά κριτήρια, που μπορεί να αναφέρονται σε κατηγορίες επαγγελματιών
ή επιχειρήσεων — Γενικοί και αόριστοι ισχυρισμοί περί αυθαιρεσίας ή
δυσμενούς μεταχείρισης δεν οδηγούν σε ακύρωση της απόφασως, που
επιβάλλει το φόρο.

10 Η παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως προσβάλλει απόφαση του Δήμου
Λευκωσίας να επιβάλει ποσό £1000, ως δικαίωμα επαγγελματικής άδει-
ας για το έτος 1988. Το δικαίωμα επιβλήθηκε με βάση τα Άρθρα 83 και
15 84 του Περί Δήμων Νόμου. Ο Δήμος προχώρησε στην επιβολή αυτεπάγ-
γελτα με βάση το Άρθρο 106 και τούτο γιατί η αιτούσα εταιρεία παρέ-
λειψε να υποβάλει αίτηση για άδεια δυνάμει του Άρθρου 105. Ο Δήμος
υπέδειξε ότι η παράλειψη αυτή οδήγησε στον περιορισμό της ευχέρειας
του Δήμου στο όλο θέμα. Εν πάση περιπτώσει το ενεργητικό της εται-
20 ρείας για το 1988 υπερέβαινε τα £2.000.000, τα κέρδη της ανήρχοντο στις
£160.000 περίπου και η αιτούσα ήταν μια από τις πρώτες 12 ασφαλι-
στικές εταιρείες που ασχούν την ασφαλιστική επιχείρηση στην Κύπρο.

Οι εισηγήσεις της αιτούσας εταιρείας παρέμειναν μέχρι τέλους γενι-

κές και αόριστες, δεν κατετέθη δε οποιοδήποτε συγκεκριμένο στοιχείο για θεμελίωσή τους.

Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Chalios v. Improvement Board of Kakopetria (1986) 3 C.L.R. 2594, 10

Compagnie Nationale Air France v. Δήμου Λευκωσίας (1989) 3 A.A.Δ. 1508,

Commercial Union Assurance (Cyprus) Ltd v. Δήμου Λεμεσού (Αρ.2) (1989) 3 A.A.Δ. 1998. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού με την οποία επέβαλε στους αιτητές το ποσό των £1.000,- σαν δικαίωμα για επαγγελματική άδεια για το 1988. 20

Γ. Κακογιάννης και Α. Στυλιανίδου (δ/νίς), για τον Αιτητή.

Κ. Μιχαηλίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση. 25

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Δήμου Λευκωσίας με την οποία τους επιβλήθηκε το ποσό των £1.000,- σαν δικαίωμα για επαγγελματική άδεια για το έτος 1988. 30

Περαιτέρω οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η εν λόγω απόφαση στερείται αιτιολογίας, και/ή ότι λήφθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας και συγκεκριμένα χωρίς τη δέουσα έρευνα. 35

Αποτελεί κοινό έδαφος ότι το εν λόγω δικαίωμα για επαγγελματική άδεια επιβλήθηκε βάσει των άρθρων 83 και 84 του περί Δήμων Νόμου 1985. Ο ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, ο Δήμος ενήργησε αυθαίρετα και παράλογα και χωρίς έρευνα ή διερεύνηση για διακρίβωση των πραγματικών γεγονότων στη συγκεκριμέ- 40

νη περίπτωση. Επίσης γίνεται ισχυρισμός ότι δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία της απόφασης.

5 Στη γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίζεται δυσμενή και άνιση μεταχείριση λόγω του ότι το επιβληθέν δικαίωμα είναι υπερβολικό ή δυσανάλογο με τον όγκο των εργασιών της εταιρείας, επί πλέον ισχυρίζεται ότι κανένα στοιχείο ή κριτήριο δεν ελήφθη υπόψη.

10 Στη δική του ένσταση και αγόρευση ο δικηγόρος του Δήμου υπόδειξε ότι οι αιτητές αν και είχαν υποχρέωση βάσει του άρθρου 105 του ως άνω νόμου να κάμουν αίτηση στο Δήμο για να τους δοθεί επαγγελματική άδεια, δεν το έκαναν και ο Δήμος Λευκωσίας προχώρησε σύμφωνα με το άρθρο 106 του νόμου
15 στον καθορισμό του πληρωτέου δικαιώματος. Όσον αφορά τα γεγονότα, τόσο το εγγεγραμμένο γραφείο και η έδρα όσο και τα κεντρικά γραφεία της Εταιρείας βρίσκονται μέσα στα δημοτικά όρια Λευκωσίας.

20 Περαιτέρω, σημειώνεται ότι οι αιτητές με την παράλειψή τους να αποταθούν για άδεια και να προμηθεύσουν τον Δήμο με τα κατάλληλα στοιχεία για τον υπολογισμό του πληρωτέου δικαιώματος περιορίσαν οι ίδιοι την ευχέρεια του Δήμου στο όλο θέμα. Εν πάση περιπτώσει όμως είναι φανερό από τον ισολογισμό της
25 Εταιρείας για το 1988, που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της 25.8.1989 γνωστοποίηση αρ. 2415, ότι το ενεργητικό της Εταιρείας για το 1988 ανήρχετο σε £2.431.663,- και τα κέρδη της Εταιρείας για τον ίδιο χρόνο σε £160.384,-. Επί πλέον σύμφωνα με την επίσημη έκθεση του
30 Επιθεωρητή Ασφαλειών του Υπουργείου Οικονομικών οι αιτητές είναι μέσα στις πρώτες 12 Ασφαλιστικές Εταιρείες μεταξύ 44 συνολικά στην Κύπρο.

35 Συμμερίζομαι την εισήγηση του δικηγόρου του Δήμου ότι οι εισηγήσεις των αιτητών είναι γενικές και αόριστες και ότι κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν έδωσαν για θεμελίωσή τους.

40 Εις την υπόθεση *Georghios M. Chalios v. Improvement Board of Kakopetria* (1986) 3 C.L.R. 2594, ο δικαστής κ. Δημητριάδης στη σελίδα 2602, είπε τα ακόλουθα:

“Counsel for the applicants contended that in the case of the

applicants a high amount of tax was imposed, whilst on other persons, with higher earnings, a lesser amount was imposed. Although the list of all persons on whom professional tax was imposed by the respondents, containing also the amount paid by each person was made available to counsel for the applicants, she failed to point out any instance of the alleged discrimination against the applicants vis a vis other persons in the same annual salary or income bracket. As a result, this ground must be dismissed.”.

5

Στην παρούσα υπόθεση δεν έχει παρουσιαστεί στο Δικαστήριο οποιοδήποτε γεγονός που να δείχνει άνιση μεταχείριση με συγκριτικά δεδομένα, ο δε δικαστικός έλεγχος δεν μπορεί να ασκηθεί με αόριστους ισχυρισμούς, απεναντίας τα γεγονότα που αναφέρθηκαν θα δικαιολογούσαν την επιβολή του δικαιώματος, αφού ληφθεί υπόψη και η αρχή στην οποία αναφέρθη ο Δικαστής κ. Πικής στην απόφαση *Compagnie Nationale Air France v. Δήμου Λευκωσίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1508 στη σελίδα 1512 είτε τα ακόλουθα:

10

15

20

“Συμφωνώ με την προσέγγιση του Δικαστηρίου στην *American Export Lines Inc.* Ουσιαστικός σκοπός των σχετικών διατάξεων του περί Δήμων Νόμου είναι να προνοήσουν για τη φορολογία κάθε προσώπου ή εταιρείας οι οποίοι άμεσα ή έμμεσα διεξάγουν επιχείρηση μέσα στα δημοτικά όρια της πόλης. Οι φορολογούμενοι ευεργετούνται από τις υπηρεσίες του Δήμου. Η φιλοσοφία της νομοθεσίας, όπως υποδεικνύει ο Δικαστής Χατζηναστασίου στην υπόθεση *Ioannis C. Voyias v. Republic*, είναι να εξασφαλίσει τη συνεισφορά εκείνων που ευεργετούνται από τις υπηρεσίες. Όπως αναφέρεται στην απόφαση του πρώην Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδη *PASYDY & Others v. Municipality of Nicosia*, επαγγελματικός φόρος έχει, εκτός από τα χαρακτηριστικά της φορολογίας, και εκείνα του τέλους επειδή σε κάποιο βαθμό συσχετίζεται και με τις υπηρεσίες που προσφέρονται για την ευχερή και απρόσκοπτη άσκηση επαγγέλματος ή επιχείρησης.”.

25

30

35

Στην ίδια υπόθεση, στη σελίδα 1512, ο Δικαστής κ. Πικής ανέφερε και τα εξής:

40

“Τα κριτήρια με βάση τα οποία καθορίζεται ο επαγγελματικός

5 φόρος είναι διαφορετικά από εκείνα τα οποία ισχύουν για το φόρο εισοδήματος. Δε συναρτάται η φορολογία με το ύψος των κερδών της επιχείρησης ούτε και παρέχεται ευχέρεια προσδιορισμού τους. Η φορολογία προσδιορίζεται με βάση πλατιά κριτήρια τα οποία μπορεί να αναφέρονται σε κατηγορίες επαγγελμάτων ή επιχειρήσεων.”.

10 Περαιτέρω στην πρόσφατη απόφαση στην υπόθεση *Commercial Union Assurance (Cyprus) Ltd v. Δήμου Λεμεσού (Αρ.2)* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1998 ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λοΐζου, ανέφερε τα ακόλουθα:

15 “Είναι γεγονός ότι ο Νόμος δεν προνοεί μηχανισμό εξακριβώσεως της έκτασης των εργασιών του φορολογουμένου ούτε και τον υποχρεώνει να υποβάλει οποιαδήποτε στοιχεία ή λογαριασμούς στο Δήμο σχετικά με αυτό. Η όλη φύση της εξακριβώσεως επομένως των στοιχείων πάνω στα οποία θα καθορίσει ο Δήμος το ποσό των καταβλητέων δικαιωμάτων από ένα πρόσωπο φυσικό ή νομικό που διεξάγει επιτηδεύμα, 20 επιχείρηση, εργασία, επάγγελμα εντός των δημοτικών ορίων, αφιέται στη γενική εκτίμηση και τον υπολογισμό του Δήμου μέσω των αρμοδίων φυσικά υπηρεσιών του. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει τίποτε που να εμποδίζει ένα φορολογούμενο να υποβάλει ο ίδιος μαζί με την ένστασή του προς το 25 Δήμο τα απαραίτητα στοιχεία προς υποστήριξη τυχόν ισχυρισμού του ότι τα δικαιώματα που επεβλήθησαν σ’ αυτόν είναι υπερβολικά, ή δυσανάλογα προς την έκταση του κύκλου των εργασιών του. Οι αιτητές στην προκειμένη περίπτωση δεν επέλεξαν αυτή την πορεία, αλλά περιορίστησαν στους 30 ισχυρισμούς ότι ο Δήμος δεν είχε την παραμικρή γνώση για τη γενική κατάσταση του παραρτήματος Λεμεσού εξ’ου και ζήτησαν από το Δήμο να αποκαλύψει στοιχεία στο στάδιο της διαδικασίας βάσει των οποίων καθόρισε το ποσό των σχετικών δικαιωμάτων. Εις απάντηση του σημείου αυτού ο Δήμος 35 ανέφερε ότι δεν έχουν περιορισμένο κύκλο εργασιών οι αιτητές εξ’ου και διατηρούν επτά υπαλλήλους στη Λεμεσό για να μπορούν να διεξάξουν τις εργασίες τους και ότι το ποσό των εισπραττομένων ασφαλιστρών των αιτητών, που όπως αναφέραμε συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων δώδεκα ασφαλι- 40 στικών εταιρειών από σαράντατέσσερις που λειτουργούν στην Κύπρο, ανέρχεται σε ένα εκατομμύριο εκατό δέκα χιλιάδων επτακοσίων τριάντα τεσσάρων λιρών. (£1.110.734). Το

ποσό δε αυτό το έλαβε ο Δήμος υπόψη μαζί με άλλα γεγονότα, έχοντας όπως φαίνεται κατά νου ότι μια εταιρεία με τόση μεγάλη έκταση εργασιών παγκυπρίως δεν θα είχε ασήμαντο κύκλο εργασιών στη Λεμεσό που είναι μια από τις δύο μεγαλύτερες και εμπορικότερες πόλεις της Κύπρου.”.

5

Ενόψει των πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται άνευ εξόδων.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*

10